

Mødet genoptaget Kl. 20.

Formanden: Udvalget angaaende Forslag til Lov om Bekæmpelse af Kønssygdomme har afgivet Erklæring over nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Forhandlingen genoptoges.

Statsministeren (Knud Kristensen): Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til de forskellige Synspunkter, der er fremført af de ærede Ordførere for Partierne og et enkelt andet Medlem.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har igen, som saa mange Gange før, rettet en Række Angreb paa Regeringen, men disse er efter min Mening lige saa slet underbygget, som de plejer at være. De gør derfor heller ikke noget større Indtryk paa mig ud over et bestemt Forhold, jeg senere skal komme tilbage til. Der er til det ærede Medlem af andre ærede Ordførere gjort en Række Bemærkninger, og jeg tror derfor, jeg kan fatte mig i stor Korthed.

Hovedindholdet af det ærede Medlems Tale er nu som før, at det er en uduelig Regering, vi har, og at fra den stammer alle Vanskeligheder og alle Ulykker, som Landets Befolkning er ude for. Jeg maa maaske gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at selv om der i andre Lande er Regeringer, som sikkert er mere efter det ærede Medlems Sind og Hjerte, er der dèr mindst lige saa store Vanskeligheder, for ikke at sige større. Ser man rundt om i Verden paa de Lande, som har været inde under Krigen og Besættelsen, vil man finde, at de allerfleste Steder er Vanskelighederne og Afsavnene større og Vilkaarene for den jævne Befolkning ringere end her. Forleden Dag talte jeg med en Englænder, som udtrykte det saaledes: Her i Landet har I det jo, som vi i England havde det før Krigen; nu har vi det helt anderledes!

Naar det ærede Medlem dernæst henviste til, hvor fortrinligt Landet var styret før Besættelsen, altsaa medens Socialdemokraterne havde Regeringen, vil jeg gøre ham opmærksom paa, at netop i den Periode var der to

Klasser af Befolkningen, som i visse Henseender havde det meget værre, end de har det i Dag. Vi har undergaaet den Rovdrift, som Besættelsesmagten udøvede over for os, og lidt uhyre store Tab, hvilket har medført stor Forstyrrelse i Samfundslivet, og vi lider selvfølgelig endnu under Eftervirkningerne. De to Klasser, jeg tænker paa, var Arbejderne og Landbrugerne. Der var meget stor Arbejdsløshed dengang. Det er muligt, at de, der var i Arbejde, havde det nogenlunde, jeg tror dog ikke, de havde det væsentligt bedre end nu, men i hvert Fald var der en stor Kategori af Arbejdere, som havde det meget daarlige, de var trykket af Arbejdsløshed i et Omfang, som de hverken før eller siden har oplevet og forhaabentlig aldrig mere skal opleve Magen til. Den anden Kategori af Medborgere var som sagt Landbrugerne. Over for dem gennemførte man en Politik af rent social Karakter som Hjælp i en Produktionskrise. Man gennemførte en Politik, hvor Produktionen og de Vilkaar, de levede under, ikke gav dem nogen Løn af Betydning for det Arbejde, de udførte. Det blev der raadet Bod paa paa den mærkelige Maade, at de Folk, som endnu havde noget at staa imod med, kunde passe sig selv, men efterhaanden som Gælden blev større og Vilkaarene blev ringere for Landbrugerne, traadte man til med Akkordordninger og Saneringslaan, en Foranstaltning, som i Virkeligheden betød, at jo ringere man var stillet og jo mindre man havde været i Stand til at konsolidere sig, jo mindre dygtig man var under ellers lige Forhold, des større Støtte og Hjælp fik man fra Staten. Hvis man tror, man ophjælper et Erhverv eller bringer det over en produktionsmæssig Krise ad den Vej, tager man fejl. Dette var blot for at minde det ærede Medlem om, at der ikke til enhver Tid har været paradisiske Tilstande, fordi Socialdemokraterne stod for Styret.

Det ærede Medlem gjorde noget ud af, at jeg skulde have indrømmet, Regeringen havde begaaet Fejl. Jeg forstod det saaledes, at jeg skulde have indrømmet, at vi havde begaaet alle de Fejl, Socialdemokratiet beskyldte os for. Det er ingenlunde Tilfældet. Tværtimod har jeg Gang paa Gang imødegaaet meget af den Kritik og mange af de Beskyldninger, som det ærede Medlem